

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

[REDACTED]

[REDACTED] z
Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi
CLI. törvény 27. § (1) és (2) bekezdései alapján

igazolási kérelmet

és egyidejűleg

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztek elő:

I.

Mindenekelőtt igazolási kérelmet nyújtok be késedelmem igazolására. A Kúria Pfv.V.21.485/2017/13. számú végzését 2019. január 16. napján vettem kézhez, és a késedelmem azért következett be, mert a jelen ügyet személyesen, már ügyvéd nélkül intézem, s közben édesapám, [REDACTED] 2019. február 15. napján kórházba került, majd 2019. március 9. napján elhalálozott. Az iratoknak az átvétele után azonban - a közjegyzői tevékenységem szükségzerű ellátása, továbbá édesapám rendszeres látogatása, majd az elhalálozása miatti tennivalók mellett – a rendelkezésre álló idő objektíve nem volt elég azok áttanulmányozásához, különös tekintettel arra, hogy 7-8 év olyan iratanyagáról van szó, amelyben többször is hatályon kívül helyező és új eljárásra utasító ítéletek születtek.

Az előadott méltányolható körülményekre – és az azokat igazoló jegyzőkönyvben foglaltakra tekintettel - kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy igazolási kérelmemnek helyt adva, az alábbi kérelmemet befogadni, és annak megalapozottságát megvizsgálni szíveskedjék.

II.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alábbiakban részletezett indokaim alapján állapítsa meg az alábbiakban pontosan megjelölt bírósági döntés Alaptörvény-ellenességét, és

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG			
Ügyszám:	10/594-0/2019		
Érkezett:	2019 ÁPR 01.		
Példány:	1	Kezelőiroda:	
Melléklet:	4 db		<i>deu!</i>

semmisítse meg azt, mivel annak a perköltség viseléséről szóló rendelkezései sértik az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében rögzített rendelkezéseit.

Indokolás:

1. A jelen alkotmányjogi panasszal - az általam, mint felperes által, a Budapest XVII. ker. Önkormányzat alperes ellen, jogellenes felmondás megállapítása és kártérítés megfizetése iránt kezdeményezett perben a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 42. Pf. 637.567/2016/4. szám alatt hozott másodfokú ítélet alaptörvény-ellenességének a megállapítását kérem.

2.

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése szerint

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Álláspontom szerint a jelen panasszal érintett bírósági döntés a fentiekben hivatkozott **tisztességes bírósági eljárás alkotmányos elvét** sérti.

3.

A jelen alkotmányjogi panasz indítványomat azért vagyok kénytelen előterjeszteni, mert jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem ugyanis a Pp. 271. § (1) bekezdésének c) pontja szerint nincs lehetőségem a jogerős határozatnak a perköltségre vonatkozó rendelkezései ellen felülvizsgálatot kezdeményezni a Kúria előtt.

A fenti 1. pontban hivatkozott jogerős másodfokú bírósági döntés, az Alaptörvényben biztosított tisztességes eljárás elvének megsértésével, közvetlenül rám nézve súlyos anyagi hátránnyal járó ítéletet hozott azzal, hogy a perköltséget 45-55 %-os arányban állapította meg, és nem rendelkezett a mindösszesen 1.146.877 Ft összegben általam korábban 4 alkalommal lerótt bírósági eljárási illeték visszatérítéséről.

A másodfokú bíróság a 42.Pf.637567/2016/4. számú ítélete meghozatalakor nem vette figyelembe azt a tényt, hogy az első fokon eljáró bíróság által elkövetett eljárási hibák miatt kétszer kellett új eljárásra utasítani a másodfokon eljáró bíróságnak illetve a Kúriának az ügyet. Ha figyelembe vette volna, akkor nem a teljes perköltséget osztotta volna pernyertesség arányában a felek között, hanem úgy rendelkezett volna, hogy a felperes által lerótt azon eljárási díjak és illetékek, amelyeket a később új eljárásra utasított eljárásokban fizetett meg, teljes egészében a felperesnek járnak vissza az államtól (hiszen elvárható lett volna, hogy a törvény szerinti eljárási díjakért nem jogszabálysértő eljárást kelljen elszenvednie, ráadásul tetemes idővesztéssel), s csak az utolsó, másodfokon végül jogerőre emelkedett ítélet eljárási illetéket osztotta volna meg a felek között. (Ez egyébként az alperes szempontjából is kedvező lett volna, mert kisebb perköltséget fizetne a felperesnek.)

Az illetéktörvény 32. §-a, amely egyébként az V. fejezetben a közigazgatási hatósági eljárás jogorvoslati illetékének visszatérítésére vonatkozik, így rendelkezik:

"A jogorvoslati eljárás illetékének visszatérítése

32. § (1)²²⁵ A jogorvoslati eljárásban megfizetett valamennyi illetéket az ügyfélnek vissza kell téríteni, ha a közigazgatási hatóság vagy a bíróság által felülvizsgált közigazgatási hatósági döntés vagy intézkedés az ügyfél hátrányára részben vagy egészben jogszabálysértőnek bizonyult.²²⁶

(2)²²⁷ A visszatérítést hivatalból, a jogorvoslati eljárást lezáró, vagy arra tekintettel hozott határozatban kell elrendelni és azt a visszatérítés foganatosítása végett - a (3) bekezdésben foglalt kivétellel - az ügyfél lakóhelye, székhelye, illetőleg a bíróság székhelye szerint illetékes állami adóhatóságnak kell megküldeni.

(3)²²⁸ A 73. § (3) bekezdése alapján az adóhatóság illetékbeszedési számlája javára megfizetett jogorvoslati eljárás illetékének visszatérítését az alapügyben eljáró elsőfokú adóhatóság foganatosítja."

Fentiekből nyilvánvaló a jogszabályalkotó azon törekvése, hogy ne hozza a felet olyan helyzetbe, hogy a hatóság hibája miatt többletköltséget kelljen viselnie. Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy e nyilvánvalóan alkalmazandó elvet döntésénél figyelembe venni szíveskedjék.

Amennyiben jelen kérelmemnek a tisztelt Alkotmánybíróság nem ad helyt, fennmarad az a méltánytalan szituáció, hogy **egy hozzávetőlegesen 4 millió forint perértékű eljárásnak közel 2 millió forint a perköltsége, mindezért cserébe hét év kellett egy törvényes ítélet létrejöttéhez.**

Megjegyezni kívánom, hogy a perköltség részét egy olyan 200.000 Ft értékű szakértői díj is képezi, amelyet egyébként a felperes nem kívánt saját elhatározásából igénybe venni, mert feleslegesnek tartotta (többször nyilatkozott arról, hogy a közjegyzői titoktartás akadálya a szakértői vélemény érdemi beszerzésének, majd a szakértő megkeresésére adott közjegyzői kamarai válasz sem volt alkalmas érdemben segíteni), majd az elsőfokú bíróság felvetésére és javaslatára ebbe belement. Végül a bíró által feltett kérdésekre sem lehetett olyan választ kapni a szakértőtől, amelyet a bíróság figyelembe vehetett volna, így fordult elő, hogy a másodfokú ítélet mindezek után egyszerű becslés alapján hozta meg ítéletét. Szerintem a szakértő költsége is teljes egészében az államtól járna vissza a felperesnek.

Elgondolkodtató egyébként, hogy egy egyszerű tényállásnál, amelyben az alperes által nyilvánvalóan felróható magatartással okozott kár megítélésénél a jogalap kérdése hat évig nem vált egyértelművé a bíróságok számára, majd amikor végre igen, akkor a könyvelői adatok és az adóbevallás által is bizonyított, a felróható magatartással a bírósági ítélet szerint is ok-okozati összefüggésben levő kár a bíróság szerint teljes egészében nemcsak hogy nem megítélhető, hanem a mérlegeléssel hozott ítélet alaposabb indoklás nélkül még 50 %-osnál is alacsonyabb mértékben határozta meg a felperes kárát.

4.

Álláspontom szerint nem lehet tisztességesnek nevezni azt a bírósági döntést, amelyben a pertárgyérték mintegy 25 %-át teszi ki csak az, az általam megelőlegezett olyan perköltség, amely kizárólag az eljáró bíróságok hibáiból merült fel. Két alkalommal a fellebbezés során, egy alkalommal a felülvizsgálati eljárás megindításakor.

Mindezekre tekintettel álláspontom szerint az eljáró másodfokú bíróság a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezéseivel az Alaptörvényben rögzített tisztességes eljáráshoz való jogot sértette meg.

5.

A mellékelten csatolt 2 elsőfokú 2 másodfokú és a Kúria ítéletével bizonyított, hogy az ügyben a jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem, mely körülmény folytán az Abtv. 27. § (b) pontjában rögzített feltételének teljesülése bizonyított. Végezetül úgy nyilatkozom, hogy az ügyben perújítást nem kezdeményeztem.

Kelt

Indítv

Alulírott, [REDACTED] az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel az alábbi

jognyilatkozatot

teszem:

Kijelentem, hogy az alkotmányjogi panasz indítványomban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalához

hozzájárulok / nem járulok hozzá*.

Kelt Budapesten, 2019. [REDACTED]

1. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
2. Igazolási kérelmet alátámasztó okirat /halottvizsgálati bizonyítvány/
3. Érintettséget alátámasztó dokumentumok